

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2664/2564

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นางสาว อ.โจทก์ร่วม นาย ท.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 26, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 76, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 93, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 4, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 6, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 62, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 62 จัตวา, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 106, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 106 จัตวา, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2559 มาตรา 4, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2559 มาตรา 6, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2559 มาตรา 88, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2559 มาตรา 93, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2559 มาตรา 140, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2559 มาตรา 142, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2559 มาตรา 168, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 276, ป.อ. มาตรา 295, ป.อ. มาตรา 309, ป.อ. มาตรา 310, ป.อ. มาตรา 337, ป.อ. มาตรา 358, ป.อ. มาตรา 78, ป.พ.พ. มาตรา 224, พ.ร.ก.ดังกล่าวได้แก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 7

ย่อ / หลักกฎหมาย

ระหว่างพิจารณาของศาลฎีกามีประกาศใช้ พ.ร.ก.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ.2564 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 โดยพระราชกำหนดดังกล่าวได้แก้ไข ป.พ.พ. มาตรา 7 และมาตรา 224 วรรคแรก เป็นผลให้ดอกเบี้ยยผิดนัดปรับเปลี่ยนจากอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี เป็นอัตราที่กำหนดตามมาตรา 7 ซึ่งตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นอัตราร้อยละ 3 ต่อปี บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ 2 ต่อปี ตามมาตรา 224 วรรคแรก เป็นอัตราร้อยละ 5 ต่อปี หรือ อัตราดอกเบี้ยตามมาตรา 7 ใหม่ ที่อาจปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและบวกด้วย อัตราเพิ่มดังกล่าว แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยผิดนัดในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่ พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ศาลฎีกาจึงต้องกำหนดอัตราดอกเบี้ยตามบทบัญญัติดังกล่าว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 26, 76, 93 พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2518 มาตรา 4, 6, 62, 62 จัตวา, 106, 106 จัตวา พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2559 มาตรา 4, 6, 88, 93, 140, 142, 168 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 91, 276, 295, 309, 310, 337, 358 และนับโทษจำเลยต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ 2943/2561 ของ ศาลจังหวัดชลบุรี จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้ลงโทษต่อ ระหว่างพิจารณานางสาว อ. ผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต เฉพาะข้อหาทำร้ายร่างกาย ช่มชู้กระทำความผิด พยายามกรรโชกทรัพย์ ช่มชู้ใจผู้อื่นให้ กระทำการใดหรือไม่กระทำการใด หน่วงเหนี่ยวกักขัง และทำให้เสียทรัพย์ โจทก์ร่วมยื่นคำร้อง ขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าเสียหายรวมเป็นเงิน 5,460,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับจากวันยื่นคำร้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม จำเลย

ให้การคดีส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295 (เดิม), 309 วรรคแรก (เดิม) การกระทำของจำเลยเป็น ความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ จำคุก 1 ปี ฐาน ช่มชู้ใจผู้อื่นให้กระทำการใด ไม่กระทำการใด หรือจำยอมต่อสิ่งใด จำคุกกระทงละ 3 เดือน 2 กระทง จำคุก 6 เดือน รวมทุกกระทงเป็นจำคุก 1 ปี 6 เดือน และให้จำเลยชำระเงิน 1,020,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ 5 มิถุนายน 2561 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์รวม กับให้จำเลยชดใช้ค่าทนายความแก่โจทก์รวม 10,000 บาท ค่าฤชาธรรมเนียมอื่นนอกจากนี้ให้เป็นพับ ข้อหาอื่นและคำขอคดีส่วนแพ่งอื่นนอกจากนี้ให้ยก ส่วนที่โจทก์ขอให้ปรับโทษจำเลยต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ 2943/2561 ของศาลจังหวัดชลบุรีนั้น เนื่องจากคดีดังกล่าวศาลยังไม่มีคำพิพากษาจึงไม่อาจนับ โทษต่อได้ให้ยกคำขอในส่วนนี้ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ลดโทษตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ให้กระทงละหนึ่งในสาม รวมทุกกระทง คงจำคุก 12 เดือน และ ให้จำเลยชำระเงิน 420,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่ วันที่ 4 มิถุนายน 2561 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์รวม นอกจากนี้แก้ไขเป็นไปตาม คำพิพากษาศาลชั้นต้น คืบหน้าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์ทั้งหมดแก่จำเลย ค่าฤชาธรรมเนียมอื่นนอกจากนี้ สั่งคืนให้เป็นพับ โจทก์ร่วมฎีกาในคดีส่วนแพ่ง โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า โจทก์ร่วมและจำเลยรู้จักคบหากันเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2558 ต่อมาวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2559 โจทก์ร่วมแจ้งความดำเนินคดีแก่จำเลย ระหว่างพิจารณาคดีของ ศาลชั้นต้นจำเลยนำเงิน 200,000 บาท มาวางศาลชั้นต้นเพื่อชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่โจทก์ ร่วม ตามคำแถลงฉบับลงวันที่ 14 ธันวาคม 2561 ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เกี่ยวกับวัตถุ ออกฤทธิ์ ช่มชู้ใจกระทำความชำเรา หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่น หรือกระทำความผิดใดให้ผู้อื่น ปราศจากเสรีภาพ พยายามกรรโชก ทำให้เสียทรัพย์ ทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตราย แก่กายหรือจิตใจ ยกเว้นการกระทำความผิดตามฟ้องข้อ 1.39 และช่มชู้ใจผู้อื่นให้กระทำการใด ไม่กระทำการใด หรือจำยอมต่อสิ่งใด ยกเว้นการกระทำความผิดตามฟ้องข้อ 1.7 และข้อ 1.29 ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ ความผิดดังกล่าวเป็นอันยุติไปตาม คำพิพากษาศาลชั้นต้น ส่วนความผิดฐานช่มชู้ใจผู้อื่นให้กระทำการใด ไม่กระทำการใด หรือ จำยอมต่อสิ่งใดตามฟ้องข้อ 1.7 และข้อ 1.29 และฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิด อันตรายแก่กายหรือจิตใจตามฟ้องข้อ 1.39 ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ความผิดดังกล่าวจึงเป็นอันยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ปัญหาที่ต้อง วินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ร่วมมีว่า ศาลอุทธรณ์กำหนดค่าเสียหายจากการขาดรายได้ที่ต้องเสีย ความสามารถประกอบการงานให้แก่โจทก์ร่วมต่ำไปหรือไม่ เห็นว่าโจทก์ร่วมนำสืบว่า โจทก์ร่วม ประกอบอาชีพรับจ้างรีวิวนสินค้าประเภทเครื่องสำอางและเป็นพิธีกรทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีรายได้รวมประมาณเดือนละ 60,000 ถึง 100,000 บาท โดยโจทก์ร่วมมีนาย ส. เพื่อนของโจทก์ ร่วมเป็นพยานเบิกความสนับสนุนว่า พยานรู้จักกับโจทก์ร่วมมานานประมาณ 8 ปี เดิมโจทก์ร่วม เคยต้องมาขโมยเงินจากพยาน แต่ภายหลังจากที่โจทก์ร่วมประกอบอาชีพดังกล่าวแล้ว โจทก์ร่วมมี ฐานะดีขึ้นมาก เคยซื้อของฝากที่มีราคาแพงมาให้พยาน ทั้งโจทก์ร่วมยังมีเงินซื้อคอนโดมิเนียม แต่ ก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงแน่ชัดว่าโจทก์ร่วมจะมีรายได้สูงเช่นนั้น อย่างต่อเนื่องเป็นประจำหรือไม่ อีก

ทั้งระยะเวลาที่รับฟังได้ว่าจำเลยกระทำความผิดต่อโจทก์ร่วมมีระยะเวลาประมาณกลางเดือน ธันวาคม 2558 ถึงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2559 การที่ศาลอุทธรณ์กำหนดค่าเสียหายดังกล่าวเป็นเงิน 200,000 บาท นั้น เป็นการกำหนดค่าเสียหายให้ทั้งในเวลาปัจจุบันและในเวลาอนาคตด้วย ตามสมควรแล้ว และแม้การกระทำของจำเลยอาจมีพฤติการณ์ที่ร้ายแรงเป็นเหตุให้โจทก์ร่วมต้อง เสียชื่อเสียงตามที่โจทก์ร่วมฎีกา แต่ศาลอุทธรณ์ก็ได้กำหนดค่าเสียหายในส่วนที่เสียชื่อเสียงให้แก่ โจทก์ร่วมอีกต่างหากด้วยอยู่แล้ว ดังนั้น ที่ศาลอุทธรณ์กำหนดค่าเสียหายจากการขาดรายได้ที่ต้อง เสียความสามารถประกอบการงานให้แก่โจทก์ร่วมตามจำนวนดังกล่าวข้างต้นนั้น นับว่าเหมาะสม แล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ร่วมฟังไม่ขึ้น แต่อย่างไรก็ตามในส่วนที่โจทก์ร่วมเรียก ดอกเบี้ยในค่าสินไหมทดแทนซึ่งเป็นหนี้เงินในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 224 วรรคแรก นั้น ปรากฏว่าระหว่างพิจารณาของ ศาลฎีกามีประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ.2564 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 โดยพระราชกำหนดดังกล่าวได้แก้ไข ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 7 และมาตรา 224 วรรคแรก เป็นผลให้ดอกเบี้ยผิดนัด ปรับเปลี่ยนจากอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี เป็นอัตราที่กำหนดตามมาตรา 7 ซึ่งตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นอัตราร้อยละ 3 ต่อปี บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ 2 ต่อปี ตามมาตรา 224 วรรคแรก เป็น อัตราร้อยละ 5 ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยตามมาตรา 7 ใหม่ที่อาจปรับเปลี่ยนโดยตราเป็น พระราชกฤษฎีกาและบวกด้วยอัตราเพิ่มดังกล่าว แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยผิดนัด ในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ศาลฎีกาจึงต้องกำหนดอัตราดอกเบี้ยตาม บทบัญญัติดังกล่าว พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชำระเงิน 420,000 บาท พร้อมดอกเบี้ย อัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ 4 มิถุนายน 2561 เป็นต้นไปจนถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 และอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 7 ที่ปรับเปลี่ยนโดยพระราชกฤษฎีกาบวกด้วยอัตรา เพิ่มร้อยละ 2 ต่อปี ตามมาตรา 224 วรรคแรกไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม นอกจากที่แก้ให้ เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

สุนทร เพ็ญวิวัฒน์ · สมพงษ์ เหมวิล · ปวีณา ศรีวงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2664/2564>